Atklātas lietas statuss

Lietas Nr. C71385725

Lietas arhīva Nr. C-1109-26/12

ECLI:LV:VRT:2026:0114.C71385725.2.S

Vidzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2026. gada 14. janvārī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Kaspars Kukmilks

ar tiesas sēdes sekretāri /Persona B/

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /Nosaukums B/ prasībā pret /Persona A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2025. gada 17. oktobrī Vidzemes rajona tiesā tika saņemta /Nosaukums B/ (turpmāk – prasītāja) prasības pieteikums pret /Persona A/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu. Ar prasības pieteikumu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas galveno parādu 5233,50*euro*, ko veido parāda pamatsumma 5176,60 *euro*, maksa par atgādinājumiem 34,90 *euro* un parāda atgūšanas izdevumi 22 *euro*; kā arī lietošanas procentus par aizdevuma izmantošanu 618,11 *euro*, par laika periodu no 2022. gada 11. aprīļa līdz 2022. gada 2. septembrim; līgumiskos nokavējuma procentus 6,81 *euro*, par laika periodu no 2022. gada 11. maija līdz 2022. gada 2. septembrim; likumiskos nokavējuma procentus 968,38 *euro*, par laika periodu no 2022. gada 3. septembra līdz 2025. gada 15. oktobrim. Kopējā prasības summa ir 6826,80 *euro*. Tāpat prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas samaksāto valsts nodevu 400 *euro* un norādīt spriedumā uz prasītājas tiesībām saņemt likumiskos 6 % gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Prasības pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[1.1] 2022. gada 14. janvārī, starp /Nosaukums D/, reģistrācijas Nr. /Nosaukums G/ Zviedrijas Karalistē, un atbildētāju tika noslēgts aizdevuma līgums, ar references numuru 751403346 (turpmāk – Aizdevuma līgums). Saskaņā ar Aizdevuma līguma noteikumiem, atbildētājai tika izsniegts aizdevums 5245*euro*, ko veidoja aizdevuma maksa 5000 *euro* un komisijas maksa par aizdevuma izsniegšanu 245 *euro*.

Ar 2022. gada 2. septembra /Nosaukums D/ paziņojumu par pirmstermiņa apmaksas pieprasīšanu un prasījuma tiesību cesiju, /Nosaukums D/, pamatojoties uz Aizdevuma līguma pielīgtajām tiesībām, kuras bija noteiktas Aizdevuma līguma 2.6.1. punktā, vienpusēji atkāpās no Aizdevuma līguma, jo atbildētāja savu saistību izpildi bija kavējusi ilgāk par 30 dienām.

[1.2] /Nosaukums D/, reģistrācijas Nr. /Nosaukums G/, 2022. gada 6. jūnijā ar prasītāju noslēdza Cesijas līgumu GSC-22-11/JL. Prasītāja prasījuma tiesības, ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus, kas izriet

no Aizdevuma līguma ieguva, noslēdzot pie šī cesijas līguma prasījumu tiesību pārejas Aktu 4, 2022. gada 6. septembrī.

[1.3] Saskaņā ar Aizdevuma līgumu, ja sākotnējais kreditors /Nosaukums D/ atbildētājai nosūta vēstuli ar atgādinājumu par kavētu maksājumu vai vēstuli par pirmstermiņa aizdevuma atmaksas pieprasīšanu, tad atbildētājai ir pienākums apmaksāt izdevumus 7*euro* par katru vēstuli. Kopējie izdevumi par atgādinājumiem un aizdevuma līguma izbeigšanu ir 34,90 *euro*, kurus prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētājas.

[1.4] Prasītāja ir veikusi parāda ārpustiesas atgūšanas darbības, aicinot atbildētāju izpildīt saistības ārpustiesas kārtībā. Tā kā atbildētāja nav izpildījusi savas saistības, prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētājas parāda atgūšanas izdevumus 22 *euro*.

[1.5] Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1589., 1590., 1591. pantu, 1652. panta 3. punktu, 1753., 1756., 1757., 1765. pantu, 1793. panta 3. punktu, 1801., 1811., 1934., 1943. un 1946. pantu. Kā arī Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. pantu un Ministru kabineta 2013. gada 29. janvāra noteikumu Nr. 61 “Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi” 2. punktu.

[2] Atbildētāja par prasības pieteikumu tiesai rakstveida paskaidrojumu nav sniegusi. Tiesas dokumenti atbildētājai, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta $2.^1$ daļas 3. punktu tika nosūtīti uz oficiālo elektronisko adresi.

2025. gada 12. un 15. decembrī, Vidzemes rajona tiesas oficiālajā elektroniskajā adresē tika saņemti atbildētājas iesniegumi, kuros atbildētāja informē tiesu, ka viņa ar prasītāju ir noslēgusi vienošanos, saskaņā ar kuru, atbildētāja katru mēnesi veiks maksājumus 50 *euro*. 2025. gada novembrī atbildētāja jau ir veikusi pirmo maksājumu.

[3] Vidzemes rajona tiesā pēc tiesneša pieprasījuma tika saņemti prasītājas paskaidrojumi un pieteikums par atteikšanos no prasības daļā. Prasītāja norādīja, ka ar atbildētāju nav noslēgusi rakstveida vienošanos. Atbildētāja ir uzsākusi parādsaistību segšanu pēc iespējām, kam prasītāja esot piekritusi, lai kopējā parāda summa pakāpeniski samazinātos.

Prasītāja vienlaikus iesniedza pieteikumu par atteikšanos no prasības daļā, norādot, ka prasītāja no atbildētājas no prasības pieteikuma iesniegšanas tiesā ir saņēmusi maksājumus par kopējo summu 100 *euro*. Tāpēc prasītāja, saskaņā ar Civilprocesa likuma 74. panta trešās daļas 1. punktu, lūdza tiesai pieņemt lēmumu par tiesvedības izbeigšanu lietā daļā par procentu par aizdevuma izmantošanu 100 *euro* apmērā.

[4] Prasītājas pārstāve uz tiesas sēdi nav ieradusies. 2025. gada 23. decembrī prasītājas pārstāve elektroniski parakstīja lūgumu, ar kuru prasītāja lūdz tiesu lietu izskatīt bez prasītājas piedalīšanās tiesas sēdē. Vienlaikus prasītāja norādīja, ka prasītājai nekas papildus nav piebilstams, līdz ar to, prasītāja uzskatot, ka viņas pārstāvja neierašanas uz tiesas sēdi nevarētu kavēt lietas izskatīšanu, norādot, ka izlīguma noslēgšana nav iespējama un prasītāja nevēlas izmantot mediāciju.

[5] Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies. 2026. gada 13. janvārī tiesā tika saņemts atbildētājas iesniegums, kurā atbildētāja uz tiesas sēdi nevarēšot ierasties, jo viņai esot jāstrādā. Vienlaikus atbildētāja norāda, ka viņa ar /Nosaukums H/ esot vienojusies par kredīta atmaksu 50*euro* katru mēnesi, un šajā mēnesī būs jau trešais maksājums. Vienlaikus atbildētāja lūdz izskatīt lietu bez viņas klātbūtnes vai arī pārcelt uz citu datumu.

[6] Tiesa iepazinusies ar prasītājas pārstāves un atbildētājas iesniegumiem, un ņemot vērā, ka pusēm par lietas izskatīšanas laiku un vietu ir paziņots likumā noteiktajā kārtībā, nolēma lietu izskatīt bez neieradušos lietas dalībnieku klātbūtnes, jo nekonstatēja pamatu lietas izskatīšanas atlikšanai.

Motīvu daļa

[7] Izvērtējusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, kā arī iepazinusies un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus to kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība ir pamatota un apmierināma uzturētajā apmērā.

[8] Saskaņā ar Civillikuma 1793. panta 3. punktu, prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Savukārt Civillikuma 1805. pants nosaka, ka cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku. Civillikuma 1806. pantā ir paredzēts, ka no cedenta uz cesionāru pāriet pats prasījums ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām.

Tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi, ka tā ir ieguvusi prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no Aizdevuma līguma. Prasījuma tiesību pāreju pierāda 2022. gada 6. jūnija cesijas līguma Nr. GSC-22/11/JL, izraksts no 2022. gada 6. septembra akta Nr. 4 un tā pielikums, kā arī sākotnējā kreditora /Nosaukums D/, 2022. gada 2. septembra paziņojums par pirmstermiņa apmaksas pieprasīšanu un prasījuma tiesību cesiju, kurā norādīts, ka ir notikusi cesija un jaunais kreditors. Šie pierādījumi, tiesas ieskatā pierāda, prasītājas prasījuma tiesību pastāvēšanu pret atbildētāju.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu katrai pusei ir jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, savukārt atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda tie fakti, kurus Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja nav apstrīdējusi prasības pieteikumā norādītos apstākļus, nav cēlusi iebildumus vai pretprasību. Tādējādi tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētājai ir iebildumi pret prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem, vēl jo vairāk uz iebildumu neesamību norāda apstāklis, ka kopš prasības iesniegšanas tiesā, atbildētāja uzsākusi parāda saistību izpildi, veicot prasītājam divus maksājumus kopsummā 100 *euro*.

[10] Tiesas ieskatā, lietā nav strīda, ka atbildētāja ir patērētājs Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē, ko pierāda tas, ka Aizdevuma līgumā sākotnējais kreditors /Nosaukums D/, ir atsaukusies uz gada procentu likmes aprēķināšanu saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem, kas regulē jautājumu par patērētāja kreditēšanu. Kā ir atzīts judikatūrā, tad tiesai ir pienākums pēc savas iniciatīvas izvērtēt iespējami negodīgus ar patērētāju noslēgta līguma noteikumus (*Senāta Civillietu departamenta 2018. gada 14. februāra sprieduma lietā Nr. SKC-63/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0214.C31463711.1.S), 10. punktu, 2018. gada 26. janvāra sprieduma lietā Nr. SKC-40/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0126.C30516713.1.S), 8.–9. punkts un 2017 gada 30. jūnija sprieduma lietā Nr. SKC-154/2017 (C33439211) 7. punkts. Skatīt arī: Eiropas Savienības Tiesas 2009. gada 4. jūnija sprieduma lietā C-243/08 /Nosaukums I/, ECLI:EU:C:2009:350, 22.–24. punktu un 2006. gada 26. oktobra sprieduma lietā C-168/05 /Nosaukums J/ ECLI:EU:C:2006:675, 38. punktu*). Līdz ar to, izskatot lietu, tiesa vērtēs Aizdevuma līguma noteikumu atbilstību tiesību normām. Turklāt uzsverams, ka atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta pirmajai daļai pakalpojuma sniedzējs iepriekš sagatavotos līguma projektos nedrīkst piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumu un citiem normatīvajiem aktiem.

Pārbaudot Aizdevuma līguma noteikumus, tiesa nav konstatējusi atbildētājas kā patērētājas tiesību aizskārumu Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē.

Atbilstoši Civillikuma 3. pantam katra civīltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spējā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Aizdevuma līgums tika noslēgts 2022. gada 2. septembrī, tāpēc ir piemērojama Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^2$ un $2.^3$ daļas, likuma redakcijā, kas bija spēkā no 2021. gada 23. jūnija līdz 2022. gada 14. martam.

Pārbaudot Aizdevuma līgumu, tiesa konstatē, ka kredīta kopējās izmaksas ir 6123,28 *euro* (aprēķināts 132,42 x 84 = 11 123,28 *euro* - 5000 *euro*). Laika periodā no 2022. gada 10. janvāra līdz 2029. gada 10. janvārim bija 7 gadi jeb 2557 dienas. Līdz ar to, kredīta kopējās izmaksas dienā bija 6123,28 *euro* / 2557 = 2,39 *euro*, kas atbilst 0,0478 % no kredīta summas jeb tāds apmērs, kurš atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^3$ daļā noteiktajām kredītu kopējo izmaksu robežai. Līdz ar to, tiesa secina, ka Aizdevuma līgumā noteiktās patērētāja kreditēšanas līguma izmaksas ir samērīgas un atbilstošas godīgai darījumu praksei.

Savukārt vērtējot Aizdevuma līguma 2.5. punktu, tiesa konstatē, ka tajā ir noteikts, ka maksājumu kavējumu gadījumā Aizņēmējs (atbildētāja) maksā nokavējuma procentus pēc likmes 45 % gadā no kavētā maksājuma apmēra par katru dienu. Vienlaikus šī līguma punktā ir noteikts, ka jebkurā gadījumā kopējais nokavējuma procentu apmērs nav lielāks par 36 procentpunktiem virs procentu likmes gadā. Saskaņā ar Aizdevuma līgumu, procentu likme bija 24,90 % gadā. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka Aizdevuma līguma 2.5. punkts atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^6$ daļai.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka nav konstatējams atbildētājas kā patērētājas tiesību aizskārums Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē. Ir uzsverams, ka atbildētāja nav izmantojusi savas tiesības un sniegusi argumentus par citiem apstākļiem, kuri varētu liecināt, ka ir noticis atbildētājas kā patērētājas tiesību aizskārums.

[11] Ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem prasītāja ir pierādījusi, un atbildētāja to nav apstrīdējusi, ka 2022. gada 14. janvārī atbildētāja ar sākotnējo kreditori /Nosaukums D/, reģistrācijas Nr. /Nosaukums G/, noslēdza Aizdevuma līgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma.

Atbildētāja nav apstrīdējusi, ka saņēmusi aizdevumu 5000 *euro*, lai dzēstu savas esošās saistības pret citiem kreditoriem, atbilstoši Aizdevuma līguma Īpašo noteikumu 1. punktam. Tiesa atzīst, ka ar lietā iesniegto /Nosaukums F/ 2022. gada 14. janvāra maksājuma dokumentu par aizdevuma summas 5000 *euro* pārskaitīšanu uz atbildētājas bankas kontu, pierādīts, ka sākotnējais kreditors /Nosaukums D/, izpildīja savas saistības, kas izrietēja no Aizdevuma līguma.

Tāpat tiesas ieskatā lietā nepastāv strīds, ka sākotnējais kreditors /Nosaukums D/, vienpusēji atkāpās no Aizdevuma līguma, saskaņā ar Aizdevuma līguma 2.6.1. punktu, jo atbildētāja kavēja maksājumu vairāk nekā 30 dienas. Par atkāpšanos no Aizdevuma līguma atbildētājai tika paziņots ar 2022. gada 2. septembra paziņojumu par pirmstermiņa apmaksas pieprasīšanu un prasījuma tiesību cesiju.

Saskaņā ar Civillikuma 1589. pantu, vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma rakstu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība ir bijusi noteikti pielīgta.

Tiesa atzīst, ka sākotnējai kreditorei bija pielīgta tiesība vienpusēji atkāpties no Aizdevuma līguma. Turklāt atbildētāja nav apstrīdējusi, ka sākotnējā kreditore /Nosaukums D/ vienpusēji atkāpjoties no Aizdevuma līguma, pārkāptu šī līguma noteikumus vai iesniegusi pierādījumus, ka viņa tobrīd nekavēja Aizdevuma līgumā noteiktos maksājumus.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka sākotnējā kreditore /Nosaukums D/, pamatoti vienpusēji atkāpās no Aizdevuma līguma.

[12] Prasītāja ar prasību ir lūgusi piedzīt no atbildētājas galveno parādu 5233,50 *euro*, ko veido parāda pamatsumma 5176,60 *euro*, maksa par atgādinājumiem 34,90 *euro* un parāda atgūšanas izdevumi 22 *euro*. Izspriežot prasītājas prasību šajā daļā, tiesa ņem vērā turpmāk norādītos apsvērumus.

[12.1] Vērtējot prasītājas prasību par aizdevuma pamatsummas parādu 5176,60 *euro*, tiesa ņem vērā to, ka lietā nav strīda, ka atbildētāja nav izpildījusi savas saistības, kuras izriet no Aizdevuma līguma. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka Aizdevuma līgums ir noslēgts tiesīgi. Līdz ar to, tas uzliek atbildētājai pienākumu izpildīt uzņemtās saistības pilnā apmērā.

Lietā nav strīda par parāda apmēru, kas pierādīts ar prasītājas iesniegto parāda aprēķinu, kurā ir attēloti arī atbildētājas veiktie maksājumi. Atbildētāja nav apstrīdējusi šo parāda aprēķinu un nav cēlusi iebildumus. Turklāt tieši atbildētājai būtu jāpierāda, ka parāda aprēķins nav pareizs, jo atbilstoši Civillikuma 1838. pantam, to, ka samaksa ir izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētāja nav cēlusi iebildumus, par to, ka prasītāja nebūtu norādījusi kādu maksājumu, kuru viņa būtu veikusi parāda aprēķinā, līdz prasības celšanai.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība par aizdevuma pamatsummas parāda 5176,60 *euro* ir pamatota.

[12.2] Prasītāja ar prasības pieteikumu lūdz piedzīt no atbildētājas maksu par atgādinājumiem 34,90 *euro*, ko sākotnējais kreditors /Nosaukums D/, ir cedējis prasītājai.

Pārbaudot prasības pieteikumam pievienoto Aizdevuma līgumu, tiesa konstatē, ka Aizdevuma līguma 2.7. punkts nosaka, ka, ja aizdevējs aizņēmējam nosūta vēstuli ar atgādinājumu par kavētu maksājumu vai vēstuli par pirmstermiņa aizdevuma atmaksas pieprasīšanu Aizdevuma līguma Vispārīgo noteikumu 2.6. punktā noteiktajos gadījumos, aizņēmējam, tas ir atbildētājai, ir pienākums apmaksāt aizdevēja izdevumus 7 *euro* par katru vēstuli.

Prasītāja prasības pieteikumam ir pievienojusi sākotnējā kreditora /Nosaukums D/ brīdinājumus, kas nosūtīti atbildētājai 2022. gada 30. aprīlī, 2022. gada 22. maijā, 2022. gada 12. jūnijā, 2022. gada 19. jūlijā un 2022. gada 2. septembrī. Turklāt prasītāja prasības pieteikumam ir pievienojusi arī /Nosaukums E/ izziņas par vēstules sagatavošanu un nodošanu /Nosaukums K/ piegādei adresātam, kurā norādīts, ka pēc informācijas saņemšanas no sākotnējā kreditora /Nosaukums D/, ir sagatavotas un nosūtītas atbildētājai vēstules.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi, ka sākotnējam kreditoram /Nosaukums D/ ir radušies izdevumi par atgādinājumu sūtīšanu un atbilstoši Aizdevuma līguma 2.7. punktam, atbildētājai ir pienākums segt šos izdevumus.

No iesniegtā cesijas 2022. gada 6. septembra akta Nr. 4 1. pielikuma ir konstatējams, ka prasījuma tiesības par atgādinājuma komisijas maksu, sākotnējais kreditors /Nosaukums D/ ir cedējusi prasītājai

Ņemot vērā iepriekš norādīto tiesa atzīst, ka prasītājas prasība par maksas par atgādinājumiem 34,90 *euro* ir pamatota.

[12.3] Prasītāja ar prasības pieteikumu lūdz no atbildētājas arī piedzīt 22 *euro* kā parāda ārpustiesas piedzīšanas izdevumus. Pārbaudot informāciju Patērētāju tiesību aizsardzības centra datubāzē “Parāda atgūšanas pakalpojumu sniedzēji”, tiesa konstatē, ka prasītāja ir licencēts parāda atgūšanas pakalpojumu sniedzējs (licences Nr. PA-2024-4), turklāt arī parāda ārpustiesas atgūšanas uzsākšanas brīdī prasītāja bija parāda atgūšanas pakalpojumu sniedzēja (skatīt: */Tīmekļvietne B/ [skatīts 14.01.2026]*).

Atbilstoši Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. panta pirmajai daļai parādniekam vai aizņēmējam ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību.

Tiesas ieskatā no minētās normas izriet trīs priekšnoteikumi, lai apmierinātu parāda atgūšanas izdevumus. Pirmkārt, parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir jāpierāda, ka tādi izdevumi ir radušies. Otrkārt, šo izdevumu atlīdzināšana tiek pieprasīta, un, treškārt, nepastāv strīds par parāda esamību.

Tiesas ieskatā visi šie trīs priekšnoteikumi šajā lietā ir konstatējami. Proti, prasītāja ir pierādījusi, ka viņai radās izdevumi parāda atgūšanā, ko apliecina lietā iesniegtie paziņojumi un atgādinājumi par saistību izpildi: 2022. gada 13. septembra paziņojums par ceciju un atgādinājums par saistību izpildi; kā arī 2025. gada 3. janvāra atgādinājums par saistību izpildi.

Tāpat prasītāja šos izdevumus ir pieprasījusi, un lietā nepastāv strīds par parāda esamību, jo atbildētāja nav cēlusi iebildumus pret parāda pastāvēšanu.

Atbilstoši Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. panta otrajai daļai, parāda atgūšanas izdevumiem jābūt samērīgiem un objektīvi pamatotiem. Par samērīgiem uzskatāmi parāda atgūšanas izdevumi, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajam parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamam apmēram. Savukārt atbilstoši Ministru kabineta 2013. gada 29. janvāra noteikumu Nr. 61 “Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri navatlīdzināmi” 2.1. apakšpunktam, par rakstiska paziņojumasagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam vai aizņēmējam, kurā sniegta informācija par parādaesību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības ne vairāk kā 15 *euro.* Savukārt atbilstoši šo noteikumu 2.2. apakšpunktam par citām parāda atgūšanai papildusveiktajām darbībām ne vairāk kā 15 *euro* parāda atgūšanas procesā.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka pastāv pamats piedzīt no atbildētājas parāda atgūšanas izdevumus 22 *euro*.

[12.4] Tiesa, ņemot vērā šī sprieduma 12.1.–12.3. punktā norādīto, atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai ir piedzenams galvenais parāds 5233,50 *euro*, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1589., 1828. un 1838. pantu, kā arī Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. panta trešo daļu un Ministru kabineta 2013. gada 29. janvāra noteikmu Nr. 61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2. punktu.

[13] Ar prasības pieteikumu prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas līgumiskos procentus par aizdevumu izmantošanu 618,11 *euro*, par laika periodu no 2022. gada 11. aprīļa līdz 2022. gada 2. septembrim; līgumiskos nokavējuma procentus 6,81 *euro* par laika periodu no 2022. gada 11. maija līdz 2022. gada 2. septembrim; un likumiskos nokavējuma procentus 968,38 *euro*, par laika periodu no 2022. gada 3. septembra līdz 2025. gada 15. oktobrim. Izskatot šo prasītājas prasības daļu, tiesa ņem vērā turpmāk norādītos apsvērumus.

Civillikuma 1753. pantā noteikts, ka ar procenitem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu,samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

[13.1] Atbildētāja ir norādījusi, ka viņa ir noslēgusi vienošanos par parāda pakāpenisku atmaksāšanu, veicot maksājumus 50 *euro* mēnesī. Prasītāja, sniedzot papildus paskaidrojumus pēc tiesas pieprasījuma, paskaidroja, ka atbildētāja ir veikusi divus maksājumus, par kopējo summu 100 *euro*, un lūdza izbeigt tiesvedību daļā par procentu par aizdevuma izmantošanu par summu 100 *euro*, jo atbildētāja pēc prasības celšanas ir veikusi divus maksājumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 223. panta 4. punktu, tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja prasītājs atteicies no prasības. Tiesai nav pamata nepieņemt prasītājas atteikšanos no prasības norādītajā daļā. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka ir izbeidzama tiesvedība daļā par līgumisko procentu par aizdevuma summas lietošanu 100 *euro* piedziņu, kas aprēķināti par laiku no 2022. gada 11. aprīļa līdz 2022. gada 2. septembrim, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223. panta 4. punktu.

[13.2] Civillikuma 1757. pants nosaka, ka nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Savukārt Civillikuma 1946. pants nosaka, ka procenti par aizdevumiem ir dodami tikai tad, ja tie ir bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

No iesniegtā Aizdevuma līguma eksemplāra, kuru atbildētāja ir parakstījusi ar roku, tiesa konstatē, ka atbildētāja ar sākotnējo kreditori /Nosaukums D/, ir pielīgušas, ka aizņēmuma procentu ikme ir 24,90 %.

Prasītāja ir aprēķinājusi līgumiskos procentus par aizdevuma izmantošanu 618,11 *euro*, par laiku no 2022. gada 11. aprīļa līdz 2022. gada 2. septembrim. Vienlaikus jāņem vērā, ka prasītāja ar 2025. gada 29. decembra pieteikumu par atteikšanos no prasības daļā, samazināja prasības summu par līgumiskajiem procentiem par aizdevuma izmantošanu par 100 *euro*.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja parakstot Aizdevumu līgumu, uzņēmās maksāt aizdevuma lietošanas procentus. Kā to tiesa konstatēja, jau šī sprieduma 10. punktā, tad šie procenti atbilda Patērētāju tiesību aizsardzības likumā noteiktajām prasībām. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība daļā par līgumisko procentu par aizdevuma izmantošanu 518,11 *euro* (aprēķināts kā 618,11 *euro* -100 *euro*) par laika periodu no 2022. gada 11. aprīļa līdz 2022. gada 2. septembrim, piedziņu ir pamatota.

[13.3] Izskatot prasītājas prasību daļā par līgumisko nokavējuma procentu 6,81 *euro*, par laika periodu no 2022. gada 11. maija līdz 2022. gada septembrim, tiesa ņem vērā turpmāk norādīto.

Civillikuma 1652. panta pirmās daļas 3. punkts nosaka, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Tiesa konstatē, ka puses noslēdzot Aizdevuma līgumu, šī līguma 2.5. punktā ir paredzējušas nosacījumu, ka atbildētāja, gadījumā, ja tiek kavēti maksājumi, maksā nokavējuma procentus pēc likmes 45 % gadā no kavētā maksājuma apmēra par katru dienu. Vienlaikus šajā līguma punktā noteikts, ka kopējais nokavējuma procentu apmērs nav lielāks par 36 procentpunktiem virs procentu likmes gadā. Tiesa, šī sprieduma 10. punktā jau konstatēja, ka Aizdevuma līguma 2.5. punkts atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^6$ daļai.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja pieļāvusi Aizdevuma līgumā noteikto maksājuma kavējumu. Līdz ar to, prasītāja pamatoti ir aprēķinājusi līgumiskos nokavējuma procentus un atbildētājai ir pienākums maksāt līgumiskos nokavējuma procentus.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība daļā par līgumisko nokavējuma procentu 6,81 *euro*, par laiku no 2022. gada 11. maija līdz 2022. gada 2. septembrim, piedziņu ir pamatota.

[13.4] Izvērtējot prasītājas prasību daļā par likumisko nokavējuma procentu 968,38 *euro*, par laiku no 2022. gada 3. septembra līdz 2025. gada 15. oktobrim, tiesa ņem vērā turpmāk norādīto.

Civillikuma 1759. panta 1. punkts nosaka, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt Civillikuma 1765. panta pirmā daļa noteic, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Prasītāja pieteikumam ir pievienojusi sākotnējā kreditora /Nosaukums D/ 2022. gada 2. septembra paziņojumu par pirmstermiņa apmaksas pieprasīšanu un prasījuma tiesību cesiju, ar kuru, sākotnējais kreditors /Nosaukums D/ pieprasa nekavējoties atmaksāt visu neatmaksāto aizdevumu un citus Aizdevuma līgumā paredzētos maksājumus. Tiesas ieskatā, līdz ar to, ir konstatējams, ka atbildētāja ir pieļāvusi saistību izpildes kavējumu, jo atbildētāja savas saistības neizpildīja un neatmaksāja visu pieprasīto naudas summu. Līdz ar to, ir atzīstams, ka prasītāja pamatoti ir aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība daļā par likumisko nokavējuma procentu 968,38 *euro*, par laiku no 2022. gada 3. septembra līdz 2025. gada 15. oktobrim, piedziņu ir pamatota.

[13.5] Ņemot vērā šī sprieduma 13.1.–13.4. punktā norādīto, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība daļā par līgumisko procentu par aizdevuma izmantošanu, līgumisko nokavējuma procentu un likumisko nokavējuma procentu piedziņu ir pamatota.

Līdz ar to, tiesa no atbildētājas par labu prasītājai piedzen līgumiskos procentus par aizdevumu izmantošanu 518,11 *euro*, par laika periodu no 2022. gada 11. aprīļa līdz 2022. gada 2. septembrim; līgumiskos nokavējuma procentus 6,81 *euro* par laika periodu no 2022. gada 11. maija līdz 2022. gada 2. septembrim un likumiskos nokavējuma procentus 968,38 *euro*, par laika periodu no 2022. gada 3. septembra, pamatojoties uz Civillikuma 1753., 1756. pantu, 1759. panta 1. punktu, 1765. panta pirmo daļu un 1946. pantu.

Savukārt tiesvedība daļā par līgumisko procentu par aizdevuma izmantošanu 100 *euro* piedziņu, ir izbeidzama, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223. panta 4. punktu.

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Savukārt saskaņā ar šī panta otro daļu, ja prasītājs neuztur savus prasījumus tāpēc, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi ir apmierinājis, tiesa pēc prasītāja lūguma piespriež no atbildētāja prasītāja samaksātos tiesas izdevumus.

Iesniedzot prasības pieteikumu, prasītāja samaksāja valsts nodevu 400 *euro*. Ņemot vērā, ka atbildētāja prasītājai maksājumus veica pēc prasības celšanas tiesā, tāpēc prasītāja ir atteikusies no prasības daļā, tad tiesa piedzen no atbildētājas prasītājas labā, visu prasītājas samaksāto valsts nodevu 400 *euro*.

[15] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmajai daļai, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesai jānosaka termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Tiesa nekonstatē, ka konkrētajā gadījumā prasītāja būtu iesniegusi lūgumu par to, lai tiesas spriedumā noteiktu nekavējošu sprieduma izpildi, tāpēc tiesai ir jānosaka sprieduma labprātīgas izpildes termiņš. Tiesa, piemērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta otro daļu, nosaka sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[16] Civilprocesa likuma 195. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesai sprieduma rezolutīvajā daļā jānorāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus.

Augstākās tiesas judikatūrā ir nostiprinājies, ka Civilprocesa likuma 195. pantam ir imperatīvs raksturs un saskaņā ar to, tiesai pašai (*ex officio*), neatkarīgi no prasījumā izteiktajiem lūgumiem, jānosaka prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus (*Senāta Civillietu departamenta 2016. gada 29. janvāra lēmuma lietā Nr. SKC-1331/2016 (C28283311), 7.1. punkts*). Norādāms, ka likumiskos procentus aprēķina no visas ar spriedumu piedzītās summas, bet to pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu (*skat. Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021. gada 15. decembra lēmuma tēzi un 2. punktu. Lēmums pieejams šeit un Senāta Civillietu departamenta 2024. gada 13. jūnija sprieduma lietā Nr. SKC-53/2024, ECLI:LV:AT:2024:0613.C33348419.26.S, tēzi un 7. punktu*).

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasītājas lūgums par tiesību noteikšanu prasītājai saņemt likumiskos procentus ir apmierināms.

Rezolutīvā daļa

saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo un otro daļu, 97., 189.–193., 194., 195. un 199. pantu, kā arī 223. panta 4. punktu un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

1. Apmierināt /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr. /Nosaukums A/, prasību. Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, par labu /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr. /Nosaukums A/:

1.1. galveno parādu 5233,50 *euro*;

1.2. līgumiskos procentus par aizdevuma lietošanu 518,11 *euro*, par laiku no 2022. gada 11. aprīļa līdz 2022. gada 2. septembrim;

1.3. līgumiskos nokavējuma procentus 6,81 *euro*, par laiku no 2022. gada 11. maija līdz 2022. gada 2. septembrim;

1.4. likumiskos nokavējuma procentus 968,38 *euro*, par laiku no 2022. gada 3. septembra līdz 2025. gada 15. oktobrim;

1.5. tiesas izdevumus – valsts nodevu – 400 *euro*;

Kopējā piedzītā summa: 7126,80 *euro* (*septiņi tūkstoši viens simts divdesmit seši euro un 80 centi*).

Piedzītā summa jāieskaita /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr. /Nosaukums A/, norēķinu kontā Nr. /IBAN A/, banka: /Nosaukums C/.

2. Noteikt tiesības /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr. /Nosaukums A/, par laiku pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos sešus procentus no simta gadā no visas piedzītās summas, ievērojot Civillikuma 1763. pantā noteiktos procentu pieauguma ierobežojumus.

3. Izbeigt tiesvedību daļā par līgumisko procentu par aizdevuma summas izmantošanu 100 *euro* par laika periodu no 2022. gada 11. aprīļa līdz 2022. gada 2. septembrim piedziņu.

4. Noteikt /Persona A/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

5. Spriedums pasludināts 2026. gada 14. janvārī. Spriedums sastādīts un pievienots tiešsaistes sistēmā /Tīmekļvietne A/ 2026. gada 14. janvārī.

Lietas dalībnieki tiesas spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas Vidzemes apgabaltiesā. Apelācijas sūdzība ir iesniedzama Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnesis Kaspars Kukmilks